

— **Hajléktalanok.** Éjjel járó emberek, ha egy éjjeltájt vagy még később a Népszínház-utca külső tájékára kerülünk, egy-egy pincegádorban, üzletbejárónak homályosabb, rejtettebb bemélyedésében egyszerre furcsa, gyanus mozgolódást veszünk észre. Aki először látja, tán megijed és másfelé veszi utját, a viszonyokkal, a környék természetrajzával ismerős embernek még a szempillája sem rebben meg, tudja mi ez: itt a Népszínház-utcának egy mellékutcájában, az Alföldi-utcában van a hajléktalanok menhelye és ez a gyanus ember nem gonosz szándéku ember, csak későn jött. Este ötkor, hatkor, nyolekor — már amint tél vagy nyár van éppen — bezárják a menhely kapuit és ő talán csak negyedkilenckor jöhetett ide, ami legfőképpen azért lett baj, mert akkorára megtelt a menhely és — nála nélkül telt meg. Ő azután nem sokat gondolkodott, tudja jól, hogy a többi menhely is zárva van már, de pincelépcső van, üzletajtónak is akad küszöbje és az még nem mind lefoglalatlan. Odatelepszik tehát és ott látjuk azt a gyanusnak látszó mozgást. Nem rejtőzködő emberek ezek, csak meghuzódók. A Hajléktalanok Menhelye Egylet tartja fenn a menhelyeket. Az egylet igazgatósága most számol be jelentésében a mult esztendőről. Négy menhelyet tart fenn az egylet a fővárosban, a Szegényház-utcában, a Váci-uton, a Rottenbiller-utcában és az Alföldi-utcában. Tíz fillért szed egy-egy embertől és ad érte éjjeli szállást, fürdőt, levest és kenyeret. Lapozgatjuk ezt a jelentést. Csupa szám, de a maguk nagyságával megdöbbenítő számok. Az egyesület menhelyein szállást nyart 224.316 férfi, 25.804 nő; ingyen: 11.495 férfi, 1244 nő, 15 gyermek, összesen 262.874 személy. Több, mint egynegyedmillió ember. És még mindig vannak járatlanokat megijesztő, homályos helyeken meghuzódó, szegény künnrekedtek. Az egylet nem tehet róla, az egylet megtesz annyit, amennyit megtehet. Nem ő az oka, hogy a nyomoruság nagyobb, mint amennyit ő enyhíteni képes. Mert imponáló az a nagy szám és amellett, hogy megdöbbenítő, egyben mélységes tiszteletet keltő az egyesület iránt. Egynegyedmillió embernek felkarolása annak a negyedmillió embernek csak ágyat, télen fülött szobát, egy harapás kenyeret jelent, de Budapest társadalmának jelenti azt, hogy ennyi ember maradt, ennyi embert lehetett megtartani a szélső kétségbeesésen innen, ha ez a rengeteg ember nem az egyesületnek a jelentésében szerepelne, ki tudja, nem találnók-e még a rendőrség bűnkronikájában, vagy az öngyilkosok, szerencsétlenül jártak mindennél szomorubb statisztikájában. Az egylet jelentése pénzről is szól. A jelentésnek ebben a részében csak ezt a szót tudtuk meglátni, hogy: deficit. És ennél azt láttuk, hogy a tavalyi esztendőhöz képest gyarapodott a deficit. Nagy baj volna, ha tovább is így volna. Még csak nem is jótékonyság, hanem önző kötelesség teljesítése csupán, ha a jövő évi jelentésből ezt a csunya szót sikerül kihagyatni.

		Iktatószám	
		<h1>Budapestre vonatkozó újságcikkek</h1>	
Szerző Cím		Forrás: <i>Világ</i> <i>Bp.</i> (Hely)	
Idő		1914 (Idő) <i>1/20</i>	
Személy		(Köt. v. fiz.)	
Hely		Helyszám	
Tárgy		Oszályozás	
<i>1914</i>		<i>362.52</i>	